

1. čtení Mt 3,13-17 (ke křtu)

Tu přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on mu bránil a říkal: "Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?" Ježíš mu odpověděl: "Připusť to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá." Tu mu již Jan nebránil. Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A z nebe promluvil hlas: "Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil."

Příběh, který jsme právě slyšeli, si můžeme klidně představit jako divadelní kus. Vlastně ho tak evangelista komponoval: Odhrne se opona, a na scénu přichází hlavní postava. Proběhne první rozhovor, odehraje první scéna a vzápětí se nažhaví reflektory seshora i zespoda, spustí orchestr a po celé scéně – nahoře i dole – se dějí věci. Dokonce to chvíli vypadá, že náповěda citující biblické citáty nemá svou kukaň pěkně dole, ale promlouvá kdesi z provaziště, skrytého za kulisy nebeské oblohy...

Když tuhle scénu evangelista komponoval, chtěl před námi odhrnout oponu, abychom potkali sílu Ježíšova příběhu. Abychom přestali být diváky, kteří čekají, zda je kus zaujme, a stali se posluchači, kterým ta scéna něco ŘEKNE. Pro víru, a tím pádem pro život.

Milý Danieli a Anno, pozvání přestat být diváky a stát se posluchači, kterým ten příběh něco řekne, pro víru a tím pádem i pro život, zní teď především vám, když jste vaši Aničku přinesli ke křtu. Vy zejména jste teď zváni sledovat tu scénu jinak: Ne jen z hlediska – ale z **jeviště**. A to ne z kouta – ale uprostřed: Jste zváni se na to jeviště postavit jako ti, kdo stojí nablízku Ježíši. Koukejte, a dobře POSLOUCHEJTE, co nám ta scéna o Ježíšovi prozradí. Je to totiž důležité, pro víru a celý život.

Voda, kterou Ježíš v té první scéně prošel – voda jeho křtu, je voda, kterou budeme křtít i Aničku. Není na to potřeba voda z Jordánu. Stačí si všimnout, že Ježíš do té vody vstoupil na znamení své solidarity. Spoluúčasti a spolubytí s námi lidmi. Když se my lidé ptáme, zda má náš život nějaký výhled – naději – perspektivu, Ježíš nabízí odpověď. Jako ten, kdo v tom jede s námi. Jeho křest je pro nás ujištěním: JEDU V TOM S VÁMI. Nepovyšuji se nad vaše úzkosti ani nad vaše úlety. Neznámkuju – nevyčítám, ale jsem nablízku.

Tak ztělesňuje svého Otce – který také nejprve neznámkuje a nevyčítá – ale otvírá nám perspektivu – cestu života. Nám ten Bůh může připadat neskutečně vzdálený, či lhostejný k lidskému údělu. Proto je tak důležitá Ježíšova blízkost a jeho spoluúčast. Solidarita stvrzená jeho křtem v kalných vodách Jordánu. A protože se on takto rozhodl – a takto Bohu rozuměl, zní pak ono slavnostní potvrzení z nebes – *Toto je můj Syn*. Toto je ten pravý svědek ztělesňující Boží blízkost. S tímhle očekáváním přistupte teď na jeviště křtu.

(křest)

Kázání

Přečtenému oddílu Mt 3,13-17 budeme nyní naslouchat ve světle Mt 4,12-16:

„Když Ježíš uslyšel, že Jan je uvězněn, odebral se do Galileje. Opustil Nazaret a usadil se v Kafarnaum při moři, v území Zabulón a Neftalím, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka Izaiáše:

'Země Zabulón a Neftalím, směrem k moři za Jordánem, Galilea pohanů, lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo; světlo vzejde těm, kdo seděli v krajině stínu smrti.'“

Ke svému křtu přišel Ježíš z Galileje. A ta Galilea tam není od toho, abychom prstem jezdili po mapě, kudy Ježíš chodil. Galilea – to je semenišťe pohanů. Místo, kde se lidem zatmělo – alespoň pokud jde o to, kdo to je Pán Bůh. A protože se jim zatmělo, jak je to s Bohem – zatmělo se jim i pokud jde o život a jeho vyhlídky.

Zdaleka přitom nemusí jít jen o lidi „necírkevní“. Prorok, jehož slovy evangelista Galileu charakterizuje, mluví o pokoleních Izraele, tedy o lidu víry. Hospodinovo dílo – příběhy vysvobození – putování za pravdou a lidskostí, jimž se v těch příbězích říká „zaslíbená země“ – to vše jim připadá mlhavé, vzdálené, jakoby ve tmě.

Ježíš mezi těmi Galilejskými vyrostl. Zná je. Slyšel ty povzdechy – jo, možná je něco nad námi, ale co my s tím dnes? Slyšel to – a umí si s nimi o tom povídat. Taky možná slyšel, jak šli jeho galilejsí sousedé do chrámu v Jeruzalémě – a jak tam nad nimi zbožní judští církevníci ohrnovali nos: Jo, to jsou ti galilejsí... A tak Ježíš zblízka ví, jak život, z nějž se vytratí světlo očekávání, světlo živé Boží blízkosti, jak se takový život změnil v suchopár. V ubíjející koloběh práce, únavy, drobných lží, přetvářky, pomluvi, nespravedlností a rezignace.

Z téhle Galileje přišel Ježíš k Jordánu – **aby se dal u Jana Křtitele pokřtít**. Jan Křtitel u toho Jordánu **zval k očekávání**: ten váš život nemusí zůstat takový, jak jste ho doposud vedli. Z pouště a suchopáru pojdte se mnou vodou Jordánu, na druhý břeh. Tam, na druhém břehu, v zaslíbené zemi se vám otevírá nový život. Tak jako když kdysi vedl Izrael Jordánem Jozue.

Já tou vodou s tebou půjdu taky, hlásí se jednoho dne Ježíš Janovi. – TY??!! brání se Jan. Vždyť já bych měl jít ZA TEBOU, vyznává Jan, A NE TY ZA MNOU, jak nějaký hříšník, co potřebuje začít znova... To se nehodí, to určitě není Boží záměr, brání Ježíši v jeho záměru Jan.

Ale JÁ, oponuje Ježíš, já potřebuju jít přes Jordán. Chci jít bok po boku s těmi, kteří potřebují slyšet, tam, na tom druhém břehu můžete začít znova... Vždyť přes Jordán, do zaslíbené země, vede cesta, která má cíl u Boha! A o tenhle cíl mně jde!, přesvědčuje Jana Ježíš.

A tak šli cestou křtu v Jordánu. Dnes se tam do té vody zbožné turistky jezdí křtít..., ale v biblických příbězích to není žádná nábožensko-rekreační destinace. Jordán, to je proud, strhávající do beznaděje. "Jordán chladný, kalný je", třeba jak povodně, jejichž špinavý proud zlikviduje v okamžiku, co člověk po léta budoval. Valí se jak líbivá propaganda, kterou se lidi nechají unést – aby pak napáchali o to hroznější skody (a když se pak proberou, zjistí, že se vydali na cestu do pekel). A vposledu proud Jordánu připomíná život, který neodvratně míří ke smrti, k

zániku, a nedává žádnou naději. Však taky příznačně ústí do Mrtvého moře.

Tyto vody se staly vodami jeho křtu. Ježíš se jim nevyhnul. Právě proto, že přišel z Galileje, do nich spolu s ostatními vstoupil a prošel jimi, zranitelný stejně, jak ostatní lidi. Prošel ty vody – jako ten, kdo věří, že o našem žití a jeho perspektivě nerozhoduje Jordán – ale Hospodin. Bůh, který otevírá cestu na druhý břeh. Břeh zaslíbené země.

Co ho čeká na druhém břehu? Co čeká toho, který přišel z Galileje a solidárně s lidmi okolo podstoupil křest v Jordánu?

Čeká ho tu slavnostní proklamace – že jeho očekávání nebude zklamáno. Když si pustil na tělo, jak to chodí mezi lidmi v Galileji – a solidárně se vydal spolu s těmi, kdo potřebují křest jako očistu svého žití - vzal to za správný konec.

Je to trochu zvláštní inscenace, co nám tady Matouš předvedl: Jakoby jednoaktovka končila výpravným finále – jaké se jindy končí daleko delší a dramatictější kusy. Ale ta nebeská paráda se neděje možná ani tak kvůli Ježíši – jako kvůli NÁM. To my máme uslyšet – tenhle Ježíš – to je pro samotná nebesa (rozuměj, pro samotného nebeského Otce) – ten pravý – ten vyvolený a milovaný. Na něm spočinul Duch – jak holubice, co Noemu zvěstovala, že se po potopě začíná znova.

Poslední slovo má tedy ten hlas z otevřeného nebe. Má poslední slovo, ale zároveň vrací naši pozornost zpátky na zem: Koukejte lidi, poslouchajte vy na zemi, všimněte si právě Ježíše. Na jeho pozemskou cestu dávejte teď pozor. On je ten milovaný syn! On je ten pravý agent Boží věci na zemi.

Když teď Ježíš ukázal, že opravdu stojí při těch, kdo prožívají svou úzkost, vinu, slabost, vzdálenost Božím záměrům, sama nebesa se samou radostí otevřela: Konečně jeden, co nejde cestou těch, kdo chtějí jen nařizovat, ale nasadí vlastní kůži. konečně jeden, co nechce jen kritizovat a soudit, ale sám zápasí o obnovu a nápravu. Konečně jeden, co nepohrdá lidskou nouzí a nízkostí nízkých, ale jde s nimi v jejich malérech kalnou vodou bok po boku...

Sledujte ho jeho cestou, právě s ním totiž dojdete na břeh nových počátků. Sledujte ho, pak zjistíte, že ho nestrhl proud smrti, ale že opravdu míří na druhý břeh. K Bohu, který ujišťuje "mám pro vás otevřeno!" A že je u tohoto Boha pro nás otevřeno, nepřijala jako ujištění jen Anička při křtu – ale smíme to přijímat i my všichni ostatní u stolu – kde nás o Boží otevřenosti ujišťuje sám Ježíš.

Amen.

Mt 3,13-17 a 4,12-16; Sal 7.7.2019

Píseň 172,1

In: Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Ty jsi můj Bůh, tobě vzdávám chválu, vyvyšuji tě, můj Bože. Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné. AMEN (Ž 118, 24.28n)

Píseň 441

Modlitba

Náš Pane a Otče, sešli jsme na tvé zavolání. Vždyť ty vstupuješ do našeho světa a proměňuješ náš čas. A my vždy znova potřebujeme, abys ty sám dal obsah a smysl našim dnům a našim životům. Věříme, že tak činiš v příběhu Ježíše Krista. Jeho příběhu nyní chceme naslouchat. Prosíme, otevři svým Duchem naše uši i srdce. Ať tvoje zavolání ní přesvědčivěji než všechny naše náboženské zvyklosti. Ať slovo tvých svědků zní mocněji, než naše pochybnosti i námitky. Ať poznáme, že jako společenství víry máme otevřené podivuhodné výhledy ke tvému království. Obnov naději i lásku, abychom nežili naplano, pro sebe, ale jako učedníci Ježíše Krista hledali, co dobrého vnést do životů svých bližních. Daruj to nám, i všem, kteří se ve tvém jménu dnes po celém světě scházejí. Takto oslav svoje jméno.

Amen

1. čtení Mt 3,13-17

Předkřestní oslovení

Křest

Svátostí křtu posloužíme dnes Aničke Kozákové, dceři Daniela Kozáka (ČCE Salv.) a Anny roz. Vildové. Svdkem křtu Marek Vild.

Milí rodiče, Danieli, Anno a kmotře Marku, - věříte, že právě Ježíš je pro nás svědkem Boží blízkosti? Věříte, že jeho solidarita, stvrzená jeho křtem i smrtí na kříži – nás očisťuje?

Je-li tomu tak, odpovězte „VĚŘÍME“ „...“

Věříte, – že Ježíšův příběh dává našemu životu naději a perspektivu života v Boží blízkosti?

Je-li tomu tak, odpovězte „VĚŘÍME“ „...“

A berete na sebe odpovědnost za to, aby i Anička byla Ježíšovým příběhem oslovena – a na cestu víry se ráda nechala pozvat?

Je-li tomu tak, odpovězte „ANO S POMOCÍ DUCHA SVATÉHO“ „...“

Ustanovení křtu Mt 28

*Ježíš přistoupil a řekl jim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. **Jděte** ke všem národům a získávejte mi učedníky, **křtěte** ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a **učte** je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku."*

CREDO

Křest:

Voda, kterou budeme na třikrát na Aničku vylévat, připomíná: Napříč vodami lidského otroctví, beznaděje, strachu a vin otevřel Hospodin svému lidu cestu – a Ježíš tuto Boží záchranu zpečetil, když i pro nás a za nás prolil svou krev.

Aničko – křtím tě – ve jméno Otce i Syna – i DS. Amen

Modlitba

Jsi písnička na cestu, když se nám život zamotal a nechce se nám dál, náš Vysvoboditeli. Jsi zdroj odpuštění, když se točíme v kruhu selhání či ublížeností, náš Vykupiteli. Jsi

pramenem, z něž smí naše žití čerpat dary, jež oko nevidělo a ucho neslyšelo. Takto tě, náš Bože, poznáváme v příbězích a písních tvého lidu a tvých učedníků, takto se ti smíme otevírat ve společenství církve, takto se dáváš poznat ve křtu. Děkujeme, že toto bohatství svých darů otevíráš i pro malou Aničku. Ji i její rodiče a kmotra obdarováváš svým Duchem, aby jednou vděčně vyznala, žes ji zavolał k víře. Žehnej jí i celému tomuto společenství. Amen.

Píseň 681

kázání Mt 4,12-16

Píseň 253

CONFITEOR:

V pokoře i s důvěrou vyznáváme:

Vyznáváme, náš Pane, že neumíme počítat s tvou otevřeností. Připadáš nám vzdálený, jakoby tvé sliby ani činy nic uprostřed našeho žití a poměrů této doby neznamenal. A tak své životy žijeme naplano, rezignovaně, zacyklení do vlastních problémů. Nejsme solí země ani svědky životodárné Ježíšovy blízkosti.

Vyznejme svou malou věrohodnost i provinění, vy i já, společným VYZNÁVÁME "..."

Ty nás však Pane oslovuješ evangeliem o Ježíšově životodárné blízkosti. V jeho příběhu se dáváš poznat jako zachránce ze všeho, co chce zadusit lidskost. Tak i naši víře dáváš znova vzrůst. Obnovuješ naději i ochotu následovat jeho cestu.

Vyznejme svou důvěru, vy i já, hlasitým VĚŘÍME "..."

Protože evangelium o Kristově solidární blízkosti je zprávou o odpuštění a smíření i pro naše životy a vztahy, smíme se i my smířit se svými nepřáteli, odpouštět těm, kdo nám ublížili a mít naději pro ty, pro něž jsme ji ztratili.

Přiznejme se k tomu, vy i já, hlasitým: PRO LÁSKU KRISTOVU ODPOUŠTÍME

Slovo milosti (Mt 4,16)

Lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo; světlo vzejde těm, kdo seděli v krajině stínu smrti.

POZDRAV POKOJE

Jako znamení, že přijímáme a sdílíme odpuštění našeho Pána, pozdravme se nyní pozdravením pokoje "..."

Píseň 259

USTANOVENÍ podle Mt

A když oni jedli vzav Ježíš chléb, a dobrořečiv, lámal a dal učedníkům, a řekl: VEZMĚTE, JEZTE, TO JEST TĚLO MÉ. A vzav KALICH a díky činiv, dal jim, řka: PÍTE Z TOHO VŠICHNI. NEBO TO JEST KREV MÁ NOVÉ SMLOUVY, KTERÁŽ ZA MNOHÉ VYLÉVÁ SE NA ODPUŠTĚNÍ HŘÍCHŮ. Ale pravím vám, žeť nebudu pít od této chvíle z tohoto plodu vinného kořene až do onoho dne, když jej pít budu s vámi nový v království Otce svého.

OTČE NÁŠ...

Pozvání (Fp 4,19)

Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.

Slavit VP budeme v 1 kole. Ke stolu Kristovu jsou bez rozdílu církevní příslušnosti zváni všichni, kdo věří v jeho vykupitelské dílo a chtějí je spolu s ostatními slavit a přijímat.

Vysluhování (EZ 308).

Propouštění

Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný

milosti a pravdy. *Jděte v pokoji.*

Píseň 638,5-6

Ohlášení

Přímluvy

- za Ducha pro pokřtěné...

- naplněné temnotou nevíry – cynismu – životní prázdnoty...

- unavené životem – rezignované ve víře...

- za ty kdo vzdali víru.

- za ty, jejichž životy drtí temnota násilnictví, válek,

nenávisti. Za vězněné v Číně, oběti v Jemenu i na mnoha místech, o nichž nevíme či nechceme vědět.

- za novou sílu všem, jejichž služba a nasazení otevírá nové šance, kde dosud vládla bezvýchodnost.

Smiluj se. Amen.

Poslání Mt 7,7n

Požehnání

Milost Pána našeho Ježíše Krista, láska Boží a účastenství Ducha Svatého se všechněmi vámi. AMEN

Píseň 163